

NORSK MISJON I TALL

av

L. G. TERRAY

Den siste norske misjonsstatistikk sto i NOTM 1955 (s. 230-242). Det går som regel flere år mellom hver gang en slik statistikk blir offentliggjort, og noen av tallene ble gjengitt og til dels kommentert i dagspressen og i flere misjonsblad. Dessverre viser det seg at statistikken og de tall som er gjengitt etter den, delvis trenger å bli korrigert.

1. Ved utarbeidelsen av statistikken gjorde en seg skyldig i en forglemmelse idet *Telegrafverkets Misjonsforbund* ble utelatt. Denne organisasjon var heller ikke tatt med i de to statistikkene som sto i Norsk Håndbok for Misjon henholdsvis 1949 og 1952. Telegrafverkets Misjonsforbund har imidlertid eget norsk arbeid og er derfor å betrakte som *selvstendig norsk misjonsselskap* i gruppen «samkristne samfunn (selskaper)», på linje med Det norske misjonsforbund, Frelsesarmeen, Norsk Evangelisk Orientermisjon og Den norske misjonsallianse. Vi tar her med de viktigste oppgavene for det år siste statistikk gjaldt, 1954. Misjonsmark: Swaziland, S. Afrika. Misjonærer fra Norge: 2, innfødte medarbeidere: 2. Innlagte pasienter i årets løp på klinikken: 39. Antall pasienter i årets løp på poliklinikken: 3254. Inntekter: kr. 15.572.00. Utgifter på feltet: kr. 13.607.00.

2. I de tidligere statistikker pleide man å oppgi selskapenes inntekter og utgifter slik at man bare regnet med *hovedkassenes* inntekter og utgifter, men ikke *kretsenes*. Det som f. eks. gikk med på å lønne kretsenes arbeidere osv., kom ikke med i statistikken, bare det som var overskudd hos kretsene og ble sendt videre til hovedkassen.

Ved denne fremgangsmåten kan imidlertid statistikken ikke gi et riktig bilde av *hva som gis «til misjonen» i Norge*. Ved ut-

arbeidelsen av den siste statistikk ba vi derfor om at en måtte ta med også kretsenes inntekter (under rubrikk 14: Inntekt i Norge) og kretsenes utgifter (under rubrikk 18: Administrasjonsutgifter og virksomheten hjemme).

Et av våre selskap har ikke vært oppmerksom på dette og har, som tidligere, bare oppgitt *hovedstyrets* administrasjonsutgifter. Slik kom statistikken til å vise at f. eks. Norsk Luthersk Misjonssamband brukte 46,5 % av sine inntekter til hjemmearbeid, Santalmisjonen 44,6 %, men Det norske misjonsselskap bare 12,6 %. Det riktige tall for sistnevnte selskaps vedkommende ligger nok atskillig høyere. For øvrig er selskapene selv ansvarlig for de opplysninger de sender inn til offentliggjørelse i Norsk Misjonsstatistikk.

3. Hva angår antall misjonærer i to selskap som arbeider på nordisk basis, nemlig Santalmisjonen og Buddhistmisjonen, må det understrekes at tallet som er i statistikken, gjelder *norske* misjonærer («Misjonærer underholdt fra Norge»). I noen blad ble det oppfattet som om misjonærene fra andre land også var inkludert i tallene. Vi gjentar derfor antall norske misjonærer for de nevnte misjoners vedkommende: henholdsvis 62 og 4.

Støtteorganisasjoner

En vanskelighet ved de statistiske skjemaene som har vært brukt i årenes løp, er at de ikke kan gi et bilde av støtteorganisasjonenes virksomhet, som i mange tilfelle faktisk er større enn de mindre selskapers innsats. Vår største «støtteorganisasjons» budsjett er fem ganger så stort som vårt minste «selskaps» budsjett. Men deres gaver sendes til de enkelte selskap, går inn i disses regnskap og blir derfor sjeldent lagt tilbørlig merke til. Noen av dem støtter dessuten utenlandske selskap. Vi vil ta dem med her i tur og orden. Tallene gjelder 1954.

Den norske lutherske Afrikamisjon støtter The Evangelical Alliance Mission (2 misjonærer) og Norsk Luthersk Misjonssamband (1), med tilsammen kr. 11.713.06.

Lærerinnenenes Misjonsforbunds bidrag er fordelt på følgende selskap: Det norske misjonsselskap 8 misjonærer og 2 innfødte

arbeidere, Norsk Luthersk Misjonssamband 3, Santalmisjonen 3, Israelmisjonen 1, Schreudermisjonen 1 misjonær (sistnevnte bare delvis). Uttrykt i kroner og ører utgjør denne støtte kr. 108.366.45.

Kvinnelige Misjonsarbeidere støtter dansk KMAs arbeid blant armenske flyktninger, underholder 1 misjonær i Santalmisjonen og gir støtte til Israelmisjonen. Bidragene til disse selskap utgjør kr. 26.182.99.

Norges Kristelige Ungdomsforbunds Ungdomsmisjon støtter følgende misjoner: Det norske misjonsselskap 5, Norsk Luthersk Misjonssamband 1, Santalmisjonen 1, det felles-lutherske arbeid i Hong Kong 2 misjonærer, — med tilsammen kr. 48.523.60.

Sykepleierskenes Misjonsring underholder fem misjonærer i følgende selskap: Det norske misjonsselskap (2), Norsk Luthersk Misjonssamband (1), Santalmisjonen (1), Israelmisjonen (1). Samlet sum kr. 49.760.00.

Telegraf- og Telefonfunksjonærenes Lutherske Misjonsforening underholder 1 misjonær i Santalmisjonen (delvis), 1 i Det norske misjonsselskap, 1 i Norsk Luthersk Misjonssamband og 1 i Den evangelisk-lutherske frikirkes China- og Japanmisjon. Samlet bidrag kr. 18.509.00.

Norsk Søndagsskoleforbund sender sine gaver til forskjellige barnehjem og søndagsskolearbeid. I 1954 ble gavene fordelt mellom Det norske misjonsselskap, Norsk Luthersk Misjonssamband og Santalmisjonen og utgjorde tilsammen kr. 21.417.69.

Alle disse støtteorganisasjoner står på luthersk bekjennelsesgrunnlag.

Andre misjonstiltak

Enkelte andre tiltak kan ikke kalles for støtteorganisasjoner i egentlig forstand, men bidrar på en eller annen måte til misjonsarbeidet og bør derfor nevnes, når man vil regne opp Norges samlede misjonsinnsats.

Norges Kristelige Student- og Gymnasiastlag har i en årrekke vist sin interesse for og kjærlighet til misjonen ved å underholde en stipendiat fra en «norsk misjonsmark» under studie-

opphold i Europa eller Amerika. Madagaskar, India, Japan har i tur og orden hatt sine stipendiater. I 1954 beløp utgiftene i denne forbindelse seg til kr. 3.570.00.

Det norske Bibelselskap har i de senere år påtatt seg trykningen av Bibelen på gassisk og gitt bidrag til trykningen av Bibelen på mbum (Kamerun) og santali. Den summen som i 1954 ble brukt til dette formål, nærmere bestemt til den gassiske Bibelen, utgjør kr. 101.064.58.

Kristelig Legeforening har blant sine medlemmer en rekke misjonsleger. Disse underholdes av de forskjellige selskap, men Legeforeningen bidrar leilighetsvis til deres underhold ved f. eks. å abonnere på fagtidsskrifter for dem, med bidrag til innkjøp av legebil eller medisinsk utstyr osv.

Akademiske Frivilliges Misjonsforbund gir ikke direkte bidrag til misjonsarbeidet, men opprettholder kontakten med de av sine medlemmer som har reist ut som misjonærer.

Kirkens Nødhjelp er også kommet med i misjonsarbeidet siden man begynte å sende materiell og pengehjelp til flyktninger på misjonsmarker: Hong Kong, Syria, Korea og Israel. Beløpet utgjorde i 1954 kr. 30.140.00. Vi kan legge til at det årlige beløp har siden nådd det mangedobbelte, særlig gjennom den store innsamlingen til Hong Kong i 1955.

Og endelig bør vi regne som misjonsgaver også de gavene som gis til *Egede Instituttet for misjonskunnskap og misjonsgransking*. I 1954 utgjorde dets inntekter kr. 25.704.20.

Hvor meget gis det «til misjonen» i Norge?

Dette spørsmål er det selvfølgelig ingen lett sak å svare på.

Selskapenes regnskap omfatter jo alltid bare kroner og ører som virkelig har passert regnskapsbøkene. Men dertil kommer gaver og utgifter som det ikke gis kvittering for og ytelser av diverse slag som ikke lett kan regnes om i penger: personlige gaver til misjonærer, gaver til utlodning, mat til bevertning eller f. eks. en ting som bensin til bilen for å skyss predikanten til og fra møtet, dugnadsarbeid ved bygging eller oppussing av bedehus og misjonshus, våre mange embetsprestere og leke krefters fri-

villige innsats i hjemmearbeidet, eller misjonærenes «overtidsarbeid» som de ikke får ekstra betalig for osv. osv. Skulle alt dette regnes om i kroner og ører, ville «regnskapet» sikkert kunne oppvise tall som er det flerdobbelte av hva statistikken viser. Det må selvsagt også sies at et slikt «regnskap» ville overraske også av en annen grunn. Det ville vise at det som brukes til hjemmearbeidet, både av penger og annen innsats, er det mangedobbelte av det som anvendes til det egentlige misjonsarbeid ute, — selv om det kanskje kan betraktes som vel anvendte penger i det høyst påkrevde *misjonsarbeid* blant vårt eget folk.

Men holder vi oss nøkternt til selskapenes og de andre misjonstiltaks regnskap, kommer vi til det resultat at det i Norge ble gitt temmelig nøyaktig 15 millioner kroner til misjonsarbeidet i 1954.